

не толко. А што беше девойчето, Дека стои сонце грее. *В. 310.* „Нашъ вилеть мошне харентъ, Нашъ вилеть до две сѣнца“. *М. 404.* „Ехъ, да го земе дяволтъ, това момиче е по-хубаво и отъ сѣнцето!“ *З. 82.* Чевли тропнале, перя цвекнале, Отъ лице сѣнце нейдѣ угреа. *М. 424.* Три сѣ сѣнца разиграле Во майкини рамни дворе; Помали-отъ 'и надиграле (о *3-хъ сыновьяхъ*). *М. 581.* Но ето *сѣнчицето* са скрило вече зѣди снѣята планина, ето вече и вечерята. *З. 146.* *Сончице*, милу сончице! Пусни си ми, сончице, ду тое-та ясна срела. *Вв. 42.*

Слѣнчева Любѣвница *с. ж.* подсолнечникъ: Отъ дръжение буци-тъ му въ чѣсти отъ слѣнчева любовница, то са сръща въ търговнята обагрено въ червенъ шаръ. *Л. Д. 1875 р. 99.*

Слѣнчовъ Слѣнцовъ *пр.* солдѣвъ, солнечный: Стѣрице, майко слѣнчова. *Д. 13, 45.* Бѣту ~~м~~ Слѣнце зачюло И стара майка слѣнчюва, Булкѣ сѣ назадъ върнали, Грозданкѣ съ Слѣнце вѣнчали. *Пж. 129.* Слѣнчевы зарѣ. *Л. Д. 71 р. 103.* Слѣнчевата горящина. *ib. р. 232.* Цѣло слѣнчево затмѣніе на 18 Ноемвр. *ib. 72 р. 10.* Слѣнчева година (*противоп.* лунна—). *ib. 69 р. 1.* Првѣй слѣнчевъ пролѣтѣтъ день. *ib. 73 р. 82.* Извисѣ си очи горе на небе-ту, Ощ' еднѣшъ да си видишъ тое пѣрве либе, Чи си флева вече афъ *сончеви* сарае. *Вв. 80.* Да не излеглишъ дене безъ убрусь,—, ноке безъ свѣща, Дан' те догледатъ сѣнце'а майка, Дан' те посваршишъ за фсно сѣнце. *М. 16.*

Слѣнчоглѣдъ *с. м.* подсолнечникъ: Слѣнчоглѣдъ най-високо отъ сичкитъ возносеѣше глава. *Тб. 47.*

Слюдявамъ *са м.* *дл.* посѣщаю свѣтъ: Единъ момѣкъ, калфа, обыча да ся слюдява, да ся гызди, да ся обличи чистичко, да носи напѣты обуца. *Л. Д. 1873 р. 181.*

Слюнка *с. ж.* слюна: Баба-та растрива на болнийтъ, урчасалий-тъ, чело-то, слѣпатъ очи съсъ слюнки и мѣври ся така. *Ч. 115.* Дѣдо Аврамъ, като чу тѣя думи, присѣдна му слюмката въ гърлото. *Трудъ, 195.*

Смажѣ *м. св.* **Смазвамъ** *м. дл.* раздавлю, раздавливаю; задавлю, давлю: Слонятъ смаза една глава на смока. *Х. II, 32.* Олуци бадемы-ты на имъ присипи малко вода та ги смажи и направи на рѣдѣкъ кашѣ. *Л. Д. 72 р. 255.* Той помисли да ма смаже въ наданѣето си; шумѣтъ отъ неговитъ оражѣя екнѣ чакъ въ горитъ. (*Il pensa m' écraser dans sa chûte*). *Т. 16.* Конѣтъ грохнѣ на земята и смаза (*задавля*) подъ себе конника. *Тб. 87.* Лвѣтъ пристѣпилъ и смазълъ жабѣ-тѣ. *Об. 15.* Войски-тъ на Прусѣя смазаха, въ една недѣля, военни-тъ сили на Австрѣя. *Л. Д. 1873 р. 145.* Трябаше понапредъ да смаже Австрѣя. *ib. 72 р. 204.* 2) подавлю,—яю: Всичко що може да го отведе (*дѣте-то*) на лѣжѣ, или на кражбѣ, трѣбува да ся смаже брѣзо, и ятката. *ib. р.*